

Gözlerimize bakıyorlar...

25 yıla varan **Ankara Ekin Tiyatrosu** yolculuğumun yeni bir dönemecindeyim ve hayata bir oyun daha armağan etmek ne güzel! Yazar-Topluluk ilişkisine örnek olması yanında, bu geçmiş, “**sanatın dönemine tanıklığı**” adına da, özel bir yere sahiptir. Hiç kuşkusuz bunda en büyük pay, değerli yoldaşım **Faruk Güvenç ve Ankara Ekin Tiyatrosu’nun** tarihini yazanlarındır.

Kuruluşuna denk düşen 80’lerden günümüze, **Ankara Ekin Tiyatrosu’nun** toplumsal gerçekçi anlayışla sahnelediği oyunlar, popülerliğin peşine düşmek değil, güncel olanı yakalayıp, hayata sanatla müdahale etmek çabasını anlatır. Çok seçkin yazarların yanına, **Ankara Ekin Tiyatrosu** tarihine, “**Alışamadım**”, “**Külrenği Sabahlar**”, “**Memleket Hikayeleri**” ve “**Hasret**”, gibi oyunlarımın adının yazılması, anlatılamaz bir onurdur. Şimdi de “**Bedeli Ödenmiştir**”le sizleri selamlıyor ve yalnızca seyircilerimizin önünde eğilmeyi sürdürüyoruz.

İzleyeceğiniz oyunu da hayat yazdırdı. Sanata, topluluklarına ve emekçilerine karşı, vahim ve acımasız itibarsızlaştırma ve yok etme çabalarının, tarihte hiç görülmemiş boyutlara ulaştığı bir süreçte, bir köşede oturamazdık. Sanatı savunmak, hayatı savunmaktı. Birini ötekine tercih etmekse ya kupkuru yaşamayı ve ölmeyi ya da neyi niçin yaptığımı bilmeyen snopluğu seçmekten başka bir şey olamazdı. Hayatla bağını koparmayanlar için, böyle bir oyuna hayatın girmesi, bir yandan acılarla hüznlerle yüzleşmeyi göze alacak kadar güç, bir yandan da kaçınılmaz bir görevdi.

Sanatın kapısını açtık ve geldiler, “**Hayır, bırakın bu oyunu biz yazalım!**” dediler...

Ahmet, Ali İsmail, Ethem, Abdullah, Mehmet, Medeni’ydi adları. Oyunun nasıl olacağı belliydi artık. Hayat sanata değil, sanat hayata yetişmek zorundaydı. Elimizden geleni yapmaya çalışıyorduk, ucuzlatmadan, sömürmeden, hayatın hakkını vererek işleyecektik olup biteni. Kimbilir, uzaklarda ve henüz 14-15 yaşında bir çocuk, yüzlerce gündür yattığı yataktan kalkacak ve bir gün oyunumuzu izleyecekti. Olmadı, olamadı!

Güzel haberler alma umuduyla oyunumuzu çalışırken, kapı çaldı, o çocuk geldi. Elinde, elvan kokulu iki ekmek vardı.. Bir büyük insanlık sofrası kurdular. Gözlerimize baktılar. Çocuk gülüverdi:

“**Buyurun, siz de oturun**” dedi, “**Bedeli ödenmiştir!**”

Çocuğun adı, **Berkin**’di...

Unutulamazlar kervanının, şeytan uçurtmalı kara kaşlısı. Gözlerimiz, biraz da onun gözleriyle bakıyor ve bakacak hayata...

Haluk Işık
Yazar

BEDELİ ÖDENMİŞTİR

(ÜÇÜNCÜ ZİL)

Yazan: **Haluk Işık**

Rejisör: **Tuncer Yiğci**

SESİNE KULAK VER SOKAĞIN...

Çünkü vicdanın sesidir sokak... Dilsizlerin, mazlumların, mağlupların, ötekilerin içten çığılığıdır. Hakikati konuşmanın, seslendirmenin er meydanıdır. Kötü günleri güzel günlere dönüştürmeye dair bitmez tükenmez inançtır. İnsana dair en değerli duyguların ırmağıdır.

Çünkü hevesin, tutkunun, aşkın en güzel anlatımıdır sokak... İçinde coşkunun hiç tükenmeyen kalp çarpıntısı vardır. Kimi zaman hiç onaylamadığımız şiddetin yansıması saklıdır içinde. Ama çoğunlukla sağduyunun birleştiği yer olmuştur. Yıkıma, öldürüme izin vermeyen güzel bir düşür.

Çünkü özgürlüğün simgesidir sokak... Bağımsızlığın en güzel şarkısı, bir çocuğun gülümseyişi, kilit altına alınmayan dizelerin isyanıdır. Karanlığa karşı aydınlıktır. İlk çağlardan bugüne toprağın dirilmesinin, yeni tomurcuklanan çiçeklerin, gürül gürül akan suyun, baharın habercisidir.

Çünkü her zaman erdemın savunucusudur sokak... İnsan onurunun, haysiyetinin, merhametinin dillendirildiği yerdir. İyiye, doğruya, sevince, mutluluğa evrilen güzel düşüncelerin birleştiği değerdir.

John Steinbeck'in "Bitmeyen Kale" romanı şu cümleyle biter: "O, kendisi için hiçbir şey istemedi." Kendisi için hiçbir şey istemeyen insan tükenmedikçe çoğalır umut... Çoğalır sanat... Çoğalır oyun...

Sokakla bütünleşen, sokağın sesine ses veren, sokağın sesiyle birleşen oyunlar sanatın ta kendisidir aslında. Çok açık ki, bir tiyatro oyununun malzemesi hayat, anlatım aracı ise insandır. Yaşamın belirgin ve gizli gerçekleri sahne- de oyuncunun somut varlığıyla ete kemiğe bürünür. Böylece toplumla bağını kuran tiyatro bizlere tarihsel, toplumsal, kültürel koşulların biçimlediği bir hayat oyunu içinde yer alışımızı, yaşadığımız ortamın bize biçtiği rolleri gösterir, maskeleri düşürür.

Sokağın dili olduğumuz inancıyla, Gezi'de yitirdiklerimize...

Tuncer Yıgci
Rejisör

Yazan

Haluk Işık

Rejisör

Tuncer Yıgci

Dramaturgi

Eren Aysan

Dekor-Kostüm

Başak Özdoğan

Işık Tasarım

Osman Koçak

Oynayanlar

Işıl Poyraz

Şener Kökkaya

Nusret Çetinel

Burcu Özcan

İletişim:

0532 233 16 37

ankaraekintiyatrosu@yahoo.com.tr

tayyapim@gmail.com

www.ankaraekintiyatrosu.com

Yolumuz, yolculuklarımız...

Ankara Ekin Tiyatrosu bu kez sizi tiyatro sanatının mutfağından, sözü ve estetiğiyle özel bir oyunla selamlıyor. Bu ülkenin tiyatro serüvenine hayatlarını armağan etmiş, ünlü ünsüz ustalara, sanat emekçilerine saygı duruşu.

Ankara Ekin Tiyatrosu sanatın, hayatın tanığı ve savunucusu olduğuna, bu sorumlulukla çalışılması gerektiğine inanır. Kurulduğu günden bu yana, Anadolu'yu karış karış dolaşan, halkına ve ülkesine karşı sorumluluklarını unutmayan, muhalif bir özel tiyatronun çekmesi gereken sıkıntıları göğüsleyerek, aramızdan nice ustayı ve arkadaşımızı zamansız uğurladık. Her gidenimizin bize bıraktığı mirası, titizlikle korumaya çalıştık. Sanata karşı her türlü olumsuz bakışa ve uygulamaya inat, hayatın ve sanatın tam orta yerinde durmayı sürdürdük, sürdüreceğiz.

Demokrasi ve insan hakları sorununu çözememiş, tahammül ve hoşgörü mezzetleri aşınmış, cehaletin ve şiddetin kıskırtılıp zemin hazırlandığı, etik değerlerin unutulduğu her ülkede, karşı durmak, itiraz etmek önce sanata ve gençlik kesimine düşmüştür. **BEDELİ ÖDENMİŞTİR**, bunları anımsatma ve anlatma çabasının ürünüdür

Sözün tam anlamıyla, yaşarken yazılan ve sahneye konulan oyunumuz, bu açıdan belgesel özellikler de taşımaktadır. Ne yazık ki bu süreçte, gencecik insanlarımızı yitirdik, utanç sayfalarımıza yenileri eklendi. Bir umudumuz, bu sürecin simge adı **Berkin Elvan** kardeşimizin iyileşmesiydi ki onu da elinde ekmeği, cebinde misketleriyle, ağabeylerinin yanına uğurladık.

Bedeli ödenmiş ve ödenmekte olan bir hayatı, sahne- de irdeleyecek ve sanatın şaşmaz yargısıyla, insanlık tarihine emanet edeceğiz. Keşke bu çaba, gidenlerimizi geri getirebilseydi. Şimdi bize düşen, onların hatıralarını sıcak tutmak, hesaplarını sormaktan vaz geçmemek ve ödün vermeden yolculuklarımızı sürdürmektir.

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Faruk Güvenç